

תת"ע 2507/05/21 - מדינת ישראל נגד עובדיה שרון עובדיה שרון

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2507-05-21 מדינת ישראל נ' עובדיה שרון

תיק חיצוני: 38150872315

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים עובדיה שרון עובדיה שרון

החלטה

בפני בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר ביום **02.06.2020** בגין עבירת טלפון בניגוד לתקנה 28(ב) (1) (א) שנעברה ביום **14.05.2020**.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

סעיף 130 לחסד"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר (ע"ן גם עמדת בית המשפט עליון ברע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל).

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר והתכלית שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י , ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

המבקש טוען בבקשה כי ביקש להישפט על הדוח אך לא קיבל זימון לדיון.

המבקש מצוין, כי העבירה נעברה בתקופת הסגר ובשל התפשטות נגיף הקורונה חשב כי ישנם עיכובים ובין היתר, מכתבים לא מגיעים למענם.

מעיון בתגובת המשיבה והמצורף אליה עולה, כי הזימון לדיון נשלח לכתובת שצוינה בבקשה להישפט שהוגשה על ידי המבקש.

אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש".

בנסיבות קמה חזקת מסירה לפי **תקנה 44א** לתקנות סדר דין פלילי והנטל עבר אל כתפי המבקש **להוכיח, כי אי קבלת דבר הדואר לא נבע מהימנעותו לקבלו** [עיין: רע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל (2.10.03), ע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.18), רע"פ 6153/20 (24.9.20) וכן עפ"ת 28662/12-12 קדוש נ. מי', עפ"ת 20229-12-17 דוד חזן נ. מי', עפ"ת 14905-03-17 סילאם נ' מדינת ישראל (19.4.17)].

אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות.

לגופו של ענין, אין הגנה.

תגובת הנהג כפי שתועדה במעמד רישום הדוח היתה :

"רק עכשיו יצאתי מהחניה ורק הוצאתי את הטלפון מהכיס לא הייתי בשיחה" .

תגובתו הנ"ל מהווה ראשית הודיה ומלמדת על כך שאין עיוות דין.

אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

על מנת שיבוטל פסק דין בעילה של חשש לעיוות דין יש **לתמוך** אותה במסמכים וראיות ולהצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

בנוסף, אין הסבר מניח את הדעת **לשיהוי** בהגשת הבקשה דנן. [עיין רע"פ 5107/11 דוד איינהורן נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, 10.7.11, רע"פ 191/12 דהמאן נ' מדינת ישראל (16.1.12, רע"פ 9543/10 זועבי נ' מדינת ישראל (8.3.11), בש"פ 7424/13 פיטוסי נ. מי, בש"פ 6125/09 רבין נ. מי, ע"פ 4946/07 מקלדה נ. מי, עפ"ת 45555-06-20 עומרי הלוי נ. מי, הש' שלו (19.7.20)].

התפרצות נגיף הקורונה לא מנעה מנהגים רבים אחרים להגיש בקשות להישפט ו/או לבדוק עניינם מול מפנ"א במידת הצורך.

העונש שהוטל הולם את חומרת העבירה, נסיבות עושה העבירה ומתחם הענישה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט אב תשפ"א, 28 יולי 2021, בהעדר הצדדים.